

ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

English Reading Comprehension Skills of Grade 12 Students with Mixed Abilities of Learning Achievement by Using Extensive Reading Activity

กฤษฎา โพธิ์ชัยรัตน์ (Kritsada Phochairat) *

ดร. เพ็ญณี แนนรท (Dr. Pennee Narot) **

นุชwana เหลืองอังกูร (Nuchwana Luanganggoon) ***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองขั้นต้นมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน 2) ศึกษาความก้าวหน้าของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางและ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ห้องเรียน 6/3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายมัธยม) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 40 คนได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม จำแนกออกเป็นกลุ่ม 3 กลุ่มตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษได้แก่กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนรูปแบบการวิจัยเป็นแบบการวิจัยเชิงทดลองขั้นต้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนอ่านแบบกว้างขวาง จำนวน 10 แผน แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแบบปรนัยและแบบวัดความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า

1. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันทุกกลุ่มมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
2. ความก้าวหน้าของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันที่เรียน โดยกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางต่างก็มีความก้าวหน้าด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ทั้งนี้ทั้งนักเรียนทั้งสามกลุ่มมีค่าร้อยละของความก้าวหน้าจากมากไปหาน้อยได้แก่ กลุ่มอ่อน กลุ่มปานกลาง และกลุ่มเก่ง ตามลำดับ

คำสำคัญ: ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

Keywords: English reading comprehension skills, Extensive reading activity

* นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

** รองศาสตราจารย์ ประจำวิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น

*** อาจารย์ ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันที่มีต่อกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง มีความพึงพอใจกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางในระดับมากที่สุดและด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านครูผู้สอน

Abstract

The objectives of this pre-experimental research were: 1) to study and compare English reading comprehension skills of grade 12 students with mixed abilities of learning achievement by using extensive reading activity before and after learning, 2) to study the progress in reading comprehension of grade 12 students with mixed abilities of learning achievement by using extensive reading activity, 3) to study the students' satisfaction about English reading comprehension activity.

The sample group consisted of 40 grade 12 students which were divided into three groups based on their achievements, i.e. below-average achievement, average and high average achievement students. The research was conducted during the second semester of the academic year 2012. The instruments used in this study were: 1) 10 English lesson plans, 2) an English reading comprehension test, and 3) a satisfaction test. Statistical techniques were percentage, mean, standard deviation and t-test.

The research results revealed that:

1. all grade 12 students' post-learning scores were significantly higher than pre-learning ($p < 0.01$),
2. all grade 12 students with mixed abilities of learning achievement learning through extensive reading showed the progress in English reading comprehension while the below-average, average, and high average achievement students show more progress respectively, and
3. grade 12 students with mixed abilities of learning achievement were satisfied with extensive reading activity at the highest level and the instructor was marked the highest satisfaction average of all satisfaction items.

บทนำ

ภาษานับได้ว่าเป็นมีความสำคัญเป็นอย่างมากในโลกยุคปัจจุบัน เพราะภาษาถูกใช้เป็นเครื่องมือพื้นฐานที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนความคิดเห็น แสดงความคิดของมนุษย์ออกมาเป็นคำพูดเพื่อให้เกิดการสื่อสารระหว่างกัน ใช้เจรจาต่อรองเพื่อเหตุผลทางการดำเนินการด้านธุรกิจและอื่น ๆ อีกมากมาย นอกจากนี้ ภาษายังเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดองค์ความรู้ทางด้านขนบธรรมเนียม วัฒนธรรมและประเพณีที่ดั่งามให้มนุษย์ได้สื่อสารติดต่อกันได้อย่าง

มีประสิทธิภาพ ดังนั้น ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนภาษาต่างประเทศ จึงกลายเป็นสิ่งจำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ซึ่งตรงกับกรอบเป้าหมายของกระทรวงศึกษาธิการ ที่มโนบายเพื่อที่จะพัฒนานักเรียน เพื่อเตรียมตัวสู่การเป็นพลเมืองอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 และในการเป็นประเทศสมาชิกอาเซียนนั้นภาษาอังกฤษได้ถูกจัดให้เป็นภาษาราชการในการใช้เพื่อติดต่อสื่อสารดังที่ในกฎบัตรอาเซียนได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนว่า “ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ”

(วุฒิสภา, 2555) ซึ่งแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ภาษาอังกฤษ มีความสำคัญเป็นอย่างมาก

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายมัธยม) มีที่ทำการตั้งอยู่ที่ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม เป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เปิดสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยโรงเรียนได้เปิดทำการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานและภาษาอังกฤษเพิ่มเติมให้กับนักเรียนทุกระดับชั้นควบคู่กันไป และจากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนพบว่านักเรียนทั้งสายชั้นมีคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษปีการศึกษา 2555 ร้อยละ 65.34 ซึ่งเป็นคะแนนเฉลี่ยที่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด คือ ร้อยละ 70 (ฝ่ายวิชาการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2554) เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยเฉพาะเวลาสอบ เมื่อข้อสอบมีข้อความให้อ่านแล้วตอบคำถามนักเรียนจะไม่อ่านแต่จะเดาคำตอบเอง นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นเรื่องยาก นักเรียนอ่านไม่ได้ ไม่เข้าใจสิ่งที่อ่าน และไม่สามารถเดาเรื่องที่อ่านได้ ไม่มีการจัดระบบการคิดและขาดวิธีการเรียนที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ จึงทำให้นักเรียนไม่สนใจที่จะเรียน เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และปัญหาการอ่านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตามมาทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากว่านักเรียนไม่มีความคุ้นเคยกับการอ่านภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนใช้เอกสารการสอนที่ยากเกินไป นักเรียนไม่มีอิสระในการอ่านตามความต้องการของตนเอง เพราะครูมักคิดว่านักเรียนมีความรู้เพียงพอในการอ่านบทความภาษาอังกฤษ วิธีการสอนของครูอาจจะเข้มงวดเกินไปทำให้เวลาสอนวิชาการอ่านครูมักจะให้นักเรียนได้อ่านเอกสารการอ่านที่ครูเตรียมมาโดยให้อ่านเข้าไปซ้ำมา แล้วให้นักเรียนค้นหาคำตอบเอง ซึ่งถ้านักเรียนไม่สามารถหาคำตอบได้ก็จะทำการอ่านไปเรื่อย ๆ ซึ่งวิธีการสอนแบบนี้

ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการอ่าน และที่สำคัญ ทำให้นักเรียนไม่มีแรงจูงใจในการอ่านและทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายต่อการอ่านภาษาอังกฤษนั่นเอง (ประทีน มหาจันทร์, 2530)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะแก้ปัญหา เพื่อให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจที่ดีขึ้น มีความเข้าใจและสามารถใช้คำศัพท์เพิ่มขึ้น มีความสนุกสนานเมื่อทำกิจกรรมการอ่านและที่สำคัญนักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อหารายละเอียดที่สำคัญของเรื่องที่อ่านได้จากการศึกษาพบว่า กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางเป็นกิจกรรมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้านการอ่านของนักเรียนได้เป็นอย่างดีเพราะว่าเป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง นั่นคือ นักเรียนสามารถเลือกสื่อหรือหนังสือเพื่อใช้ประกอบกิจกรรมการอ่านเองโดยมีครูให้คำแนะนำและเนื้อหาที่ใช้ในการอ่านในระดับนี้ก็จะถูกปรับให้มีความยากที่เหมาะสมกับนักเรียน เวลาที่ใช้ในการอ่านก็มีความยืดหยุ่นให้กับนักเรียน และนักเรียนสามารถกำหนดเวลาในการอ่านด้วยตนเองได้ นอกจากนี้ นักเรียนยังสามารถจัดการตารางการอ่านด้วยตนเองได้โดยไม่รบกวนเวลาเรียนวิชาอื่นมากนัก โดยในงานวิจัยของ สุชาติา ชัยวิวัฒน์ตระกูล (2544) พบว่า การใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางทำให้ความสามารถในการอ่านจับใจความ การเขียนและนิสัยรักการอ่านภาษาอังกฤษ นักเรียนอยู่ในระดับสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และในงานวิจัยของ ศักดิ์เกรียงไกร ปัญญาวัฒน์ (2548) พบว่าความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการสอนโดยกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง และในงานวิจัยของ Lin L-F (2010) ได้ทำการศึกษาการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับชั้น ม.ปลาย โดยการอ่านหนังสือที่ผ่านการปรับระดับภาษาผลปรากฏว่าผลการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำกิจกรรมการอ่านแบบ

กว้างขวางมาใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่าน เพื่อความเข้าใจ เพื่อนำผลการวิจัยมาเป็นแนวทางในการพิจารณาในการพัฒนาทักษะทางการอ่านของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพต่อไปในอนาคตและผู้วิจัยมีความคาดหวังว่าการสอนการอ่านด้วยกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง จะสามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนให้เพิ่มมากขึ้น และยังเป็นประโยชน์สำหรับครูที่จะนำกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางไปใช้ ในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้านอื่น ๆ ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน
2. เพื่อศึกษาความก้าวหน้าของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจโดยกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจสูงขึ้น ภายหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยแบบการทดลองขั้นต้น (Pre-Experimental Designs) แบบแผน

การทดลองเป็นแบบ One- Group Pretest- Posttest Design

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ห้องเรียน 6/3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จากโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายมัธยม) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จำนวน 40 คนที่ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

3. เนื้อหาที่ทำการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเนื้อหาบทอ่านที่ดัดแปลงมาจากบทอ่านที่ผ่านการปรับระดับภาษาจากเว็บไซต์

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่าน เพื่อความเข้าใจโดยกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางในชั้นเรียนจำนวน 10 แผน
- 2) แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 40 ข้อ
- 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งครอบคลุม 4 ด้าน ได้แก่ ด้านครูผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ห้องเรียน 6/3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายมัธยม) ตามขั้นตอนดังนี้

- 1) ชี้แจงจุดประสงค์ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในครั้งนี้ ให้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ทราบ
- 2) ทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบจำนวน 40 ข้อ ใช้เวลา 60 นาที แล้วบันทึกไว้เป็นคะแนนก่อนเรียน

3) ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 10 แผน เวลา 30 ชั่วโมง โดยดำเนินการสอนด้วยตนเองด้วยการใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

4) ทดสอบหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบจำนวน 40 ข้อ ใช้เวลา 60 นาที ชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน

5) ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบประเมินความพึงพอใจจำนวน 40 ข้อ หลังจากเสร็จสิ้นการจัดการเรียนการสอน โดยกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง โดยประเมินในด้านครูผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านการจัดการเรียนการสอนและด้านการวัดและประเมินผล

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1) วิเคราะห์ข้อมูลจากการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนแต่ละกลุ่มว่ามีความแตกต่างกันอย่างไรและกลุ่มใดมีพัฒนาการเรียนการสอนที่ดีกว่า หลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง

2) วิเคราะห์ข้อมูลความก้าวหน้าทางการเรียน โดยการนำผลคะแนนของการทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบกัน ซึ่งจะทำให้เห็นค่าความก้าวหน้าด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนแต่ละคน และสามารถนำไปปรับปรุงแก้ไขได้

3) วิเคราะห์ผลการทดสอบความสามารถด้านการอ่าน เพื่อความเข้าใจและแบบวัดความพึงพอใจนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. จากการเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบ

กว้างขวาง แสดงให้เห็นว่านักเรียนทั้งสามกลุ่ม คือ กลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สรุปได้ว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางนั้นเป็นกิจกรรมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนเพราะกระบวนการการอ่านแบบกว้างขวาง มีขั้นตอนที่เหมาะสมต่อการอ่านด้วยตนเองของนักเรียน ได้แก่ ขั้นเตรียมผู้อ่าน ได้แก่ ขั้นสนทนาเกี่ยวกับหนังสือ (Book Talk) ขั้นการฝึกหัดและอ่านออกเสียง (Practice and Read Aloud) และขั้นการอ่าน ได้แก่ ขั้นการอ่านในใจด้วยตนเอง (Sustained Silent Reading) ขั้นการอภิปรายเรื่องที่อ่าน (Shared Reading) ขั้นตอนการสอนกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางนอกชั้นเรียน ได้แก่ การอ่านนอกชั้นเรียน และง่ายต่อการปฏิบัติของนักเรียน โดยที่นักเรียนสามารถควบคุมการอ่านของนักเรียนเองได้ โดยไม่ต้องมีครูเป็นผู้ชี้แนะในการอ่านก็ได้ แต่ในส่วนของการฝึกอ่านและอ่านออกเสียง นักเรียนสามารถอ่านได้ด้วยตนเองและจดคำศัพท์ที่นักเรียนไม่แน่ใจในการออกเพื่อมาปรึกษาครูผู้สอนหรือตรวจสอบจากพจนานุกรมในภายหลังก็ได้ ซึ่งวิธีการของการอ่านแบบกว้างขวางได้กำหนดบทอ่านที่เหมาะสมกับระดับภาษาของผู้เรียนซึ่งเป็นตัวป้อนทางภาษาที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ เพื่อช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ทั้งด้านคำศัพท์ โครงสร้างประโยค การจับใจความสำคัญของเรื่อง และการตีความจากบทอ่าน นอกจากนั้น การที่นักเรียนมีโอกาสได้คัดเลือกบทอ่านและหนังสืออ่านนอกชั้นเรียนตามความสนใจของตน ช่วยให้นักเรียนมีความสนใจที่จะฝึกฝนการอ่าน เพื่อความเข้าใจ ดังที่ Yu (1993) อ้างถึงใน วิไลรัตน์ ศิริรินทร์ (2550) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางไว้ว่า จะต้องประกอบด้วยการพิจารณาเลือกเอกสารการอ่านที่เหมาะสมกับระดับภาษาของผู้เรียน มีความแตกต่างหลากหลายและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกอ่านตามความสนใจของตน

เพราะแต่ละคนมีความสนใจแตกต่างกัน บางคนชอบเรื่องสยองขวัญแต่บางคนชอบเรื่องความรัก ฉะนั้นจึงควรเปิดโอกาสให้เลือกได้อย่างเสรี อีกทั้ง กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางเป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะการอ่านของผู้เรียนเอง โดยยึดหลักกิจกรรมการอ่านเพื่อความบันเทิง เป็นการอ่านที่เน้นให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้เอง เป็นการเพิ่มพูนทักษะการอ่านของผู้เรียนเอง โดยใช้วิธีการอ่านที่เหมาะสมกับผู้อ่าน ไม่ว่าจะเป็นขั้นการสนทนาเกี่ยวกับหนังสือที่จะอ่าน เพื่อสร้างความสนใจในการอ่านหนังสือให้กับผู้เรียน มีความต้องการที่จะอ่าน ขั้นการฝึกหัดและอ่านออกเสียง (Practice and Read Aloud) ขั้นการอภิปรายเรื่องที่อ่าน (Shared Reading) หลังจากอ่านจบแล้วนักเรียนที่อ่านเรื่องเดียวกันจะจับกลุ่มกันเพื่ออภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (Book Discussion) โดยในแต่ละคาบเรียนนักเรียนจะไม่ทำกิจกรรมซ้ำกันกับนักเรียนคนอื่น ๆ ที่ได้ทำกิจกรรมนั้นมา กิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางจึงช่วยพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของบุษราภรณ์ มั่งคละ (2548) ที่ศึกษาความเข้าใจการอ่านและนิสัยรักการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบกว้างขวาง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและนิสัยรักการอ่านสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และงานวิจัยของ Bell (2001) ที่ศึกษาเปรียบเทียบผลการสอนแบบเน้นการอ่านอย่างกว้างขวางและการอ่านละเอียดที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านของผู้อ่านในวัยทำงานชาวเมเน ผลการวิจัยพบว่า การอ่านแบบกว้างขวางช่วยให้ผู้อ่านมีระดับความเร็วในการอ่านและมีความเข้าใจการอ่านมากกว่าการอ่านละเอียด

2. จากการศึกษาความก้าวหน้าของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันที่เรียนโดยกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางพบว่า นักเรียนในกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อนต่างก็มีความก้าวหน้าของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

เพื่อความเข้าใจ ซึ่งนักเรียนทั้งสามกลุ่มมีค่าร้อยละความก้าวหน้าจากมากไปหาน้อย ได้แก่ กลุ่มอ่อน กลุ่มปานกลาง และกลุ่มเก่ง ตามลำดับ อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมการอ่านอย่างกว้างขวางในห้องเรียนเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้หลักภาษาไปพร้อมกับการอ่านตามความสนใจ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนมีการพัฒนาความเข้าใจการอ่านขึ้นได้ ทั้งนี้เมื่อพิจารณาค่าร้อยละความก้าวหน้าของแต่ละกลุ่ม พบว่ากลุ่มที่มีค่าร้อยละความก้าวหน้าสูงสุด คือ นักเรียนกลุ่มอ่อน ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากการที่นักเรียนในกลุ่มอ่อนยังขาดกลวิธีในการอ่าน เพื่อความเข้าใจ จึงได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนค่อนข้างน้อย และเมื่อเรียนโดยกิจกรรมการสอนอ่านแบบกว้างขวางแล้วนักเรียนได้เรียนรู้กลวิธีการอ่าน เพื่อความเข้าใจและได้รับการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง ทั้งในชั้นเรียนและนอกห้องเรียน จึงทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนมากกว่าก่อนเรียนอย่างเห็นได้ชัด ส่วนกลุ่มนักเรียนที่มีค่าร้อยละความก้าวหน้าน้อยที่สุด คือ นักเรียนกลุ่มเก่ง เป็นเพราะนักเรียนกลุ่มนี้มีทักษะการอ่าน เพื่อความเข้าใจอยู่ก่อนแล้วและมีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนค่อนข้างสูง คือ 34.33 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน ดังนั้น คะแนนหลังเรียนและก่อนเรียนจึงมีส่วนต่างน้อย ทำให้ค่าร้อยละความก้าวหน้าน้อยที่สุด อย่างไรก็ตาม ค่ะคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนในกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อนแตกต่างกันตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ กลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อนตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของภัทธีรา ฅณิเลิศ (2546) ที่ทำวิจัยเรื่องการเพิ่มพูนความเข้าใจและความเร็วในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการสอนอ่านแบบกว้างขวาง ผลการวิจัยพบว่า คะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความเร็วในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มขึ้นหลังได้รับการสอนอ่านแบบกว้างขวาง และมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเร็วในการอ่าน

3. จากการวิเคราะห์ข้อมูลผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันที่มีต่อกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางในระดับมากที่สุด ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านครูผู้สอน อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ครูเปลี่ยนบทบาทจากผู้สอนหรือผู้บอกเนื้อหาเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้และกระตุ้นให้นักเรียนได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจผ่านการทำกิจกรรมในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมตลอดระยะเวลาการจัดกิจกรรม และมีอิสระในการเลือกอ่านเนื้อหาตามความสนใจ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือด้านการวัดประเมินผล ซึ่งอาจเป็นเพราะกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางนั้น นักเรียนจะต้องบันทึกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านลงในสมุดบันทึกการอ่านจากการอ่านนอกชั้นเรียนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการวัดประเมินการอ่าน อาจทำให้นักเรียนคิดว่าเป็นภาระงานนอกเหนือจากการเรียนในชั้น ส่งผลให้มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจน้อยที่สุด เมื่อพิจารณารายกลุ่มพบว่า นักเรียนในกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อนต่างก็มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการอ่าน แบบกว้างขวาง อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน คือ ด้านครูผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านการเรียนการสอน และด้านการวัดประเมินผล อาจเป็นเพราะกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางได้ให้นักเรียนพัฒนาทักษะการอ่านโดยการทำกิจกรรมซึ่งสอดคล้องกับวัยของผู้เรียน และกิจกรรมที่ทำก็เป็นกิจกรรมที่แปลกไปจากการจัดการเรียนรู้ที่ทำเป็นประจำในชั้นเรียน จึงทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ดังที่ Whitehead (1967) ได้กล่าวไว้ว่าผู้เรียนจะมีความพึงพอใจเมื่อได้รับสิ่งใหม่ๆ พอใจในการได้พบและเกิดสิ่งใหม่ นอกจากนั้นการที่ผู้เรียนมีอิสระ ในการเลือกอ่านหนังสือตามความสนใจของตนยังเป็นการสร้างความพึงพอใจต่อกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ดังที่ Skinner (1972) ได้กล่าวว่า ควรทำให้นักเรียนเกิดความเชื่อว่า เขาอยู่ในความควบคุมของตัวเอง แม้ผู้ควบคุมที่แท้จริง

คือ ครู สอดคล้องกับงานวิจัยของ Macalister (2008) ที่วิจัยเกี่ยวกับการสอนการอ่านโดยผสมผสานกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางลงในการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อจุดประสงค์ทางการศึกษา ผลปรากฏว่าทักษะการอ่านของนักศึกษาเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ เมื่อผ่านการจัดกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางและนักศึกษายังมีทัศนคติที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบการอ่านแบบกว้างขวางอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) ครูผู้สอนควรศึกษาวิธีการสอนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางก่อนนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนโดยเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและสร้างแรงบันดาลใจในการอ่านให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

2) ในช่วงแรกของการจัดกิจกรรม ครูควรกำกับและดูแลการทำกิจกรรมอย่างใกล้ชิด เพื่อให้มั่นใจว่าผู้เรียนทุกคน มีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมการอ่านอย่างครบถ้วน

3) การบันทึกการอ่านนอกชั้นเรียนที่ต้องเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน อาจสร้างความเบื่อหน่ายให้แก่ผู้เรียน ครูผู้สอนอาจปรับให้ผู้เรียนบันทึกเพียงชื่อหนังสือที่อ่าน และความรู้สึกที่มีต่อหนังสือเล่มนั้น

4) ครูผู้สอนควรกำหนดรายการหนังสืออ่านนอกชั้นเรียนที่มีหลักภาษาใกล้เคียงกับบทอ่านในชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจหนังสือนั้นได้ ด้วยตนเองจากหลักภาษาที่เรียนมาแล้ว

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษ โดยกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางกับนักเรียนระดับชั้นอื่น เพื่อเปรียบเทียบผลที่เกิดขึ้นกับงานวิจัยนี้ว่าจะแตกต่างหรือไม่อย่างไร

2) ควรศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางที่มีต่อทักษะการอ่านในระดับอื่นๆ เช่น การอ่านระดับวิพากษ์วิจารณ์ การอ่านระดับสร้างสรรค์ เป็นต้น

3) การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ที่มีต่อตัวแปรอื่น เช่น นิสัยรักการอ่าน ความคงทน ภาษาอังกฤษ โดยกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง ในการเรียนรู้ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- บุษราภรณ์ มังคลละ. (2548). การอ่านแบบกว้างขวางเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านและนิสัยรักการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ประเทิน มหาจันทร์. (2530). การอ่านเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไอดีเอ็นเอสไตร์.
- ภัทธีรา มณีเลิศ. (2546). การเพิ่มพูนความเข้าใจและความเร็วในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการอ่านแบบกว้างขวาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิไลรัตน์ ศิริรินทร์. (2550). การสอนและส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ. นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- วุฒิสภา. (2555). กฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter) หรือธรรมนูญอาเซียน. ค้นเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2555, จาก http://www.senate.go.th/w3c/senate/sec.php?url=view&sec_id=79&content_id=735
- ศักดิ์เกรียงไกร ปัญญาวัตร. (2548). การใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่านภาษาอังกฤษ การเรียนรู้ด้วยตนเองและความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุชาติา ชัยวิวัฒน์ตระกูล. (2544). การใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อเพิ่มพูนความสามารถทางการอ่าน-เขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ฝ่ายวิชาการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม . (2554). ผลการเรียนรู้ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายมัธยม). มหาสารคาม: กลุ่มงานทะเบียนและวัดผล โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายมัธยม).
- Bell, T. (2001). Extensive Reading: Speed and Comprehension. *The Reading Matrix*, 1(1), 32.
- Lin, L-F. (2010). Senior high school students' reading comprehension of graded readers. *Journal of Language Teaching and Research*, 1, 20-28. Retrieved November 7, 2555, from <http://www.readingmatrix.com/articles/macalister/article.pdf>
- Macalister, J. (2008). Integrating extensive reading into an English for academic purposes program. *The Reading Matrix*, 8(1), 23-33. Retrieved November 7, 2555, from <http://www.readingmatrix.com/articles/macalister/article.pdf>
- Skinner, B.F. (1972). *Beyond freedom and dignity*. New York: Alfred A. Knopf.
- Whitehead, A.N. (1967). *The aims of education and other essay*. New York: The Free Press.